

NEDEN VE NİÇİN VARIZ?

Melek türü: Tanrı bilinciyle kodlu, Tanrı'yı direkt bilen ve çoğunlukla Tanrı'nın buyruğunu/iyiyi/pozitifi yerine getiren bir türdür. Ancak, İblis gibi yoldan çıkan melekler, derecesini/seviyesini kaybederek cine dönüşebilir (2:34, 18:50, 7:13).

Cin türü: insanlıktan önce de vardı (15:27). Tanrı bilinciyle kodludur, Tanrı'yı ve sorgulanacağını direkt bilir (37:158). Hem teslimiyeti/iyiyi/erdemini hem de şeytanlığı/kötülüğü/negatifi seçebilir (72:11).

İnsan türü: Tanrı bilinciyle kodludur (30:30). Tanrı'ya, O'nun mesajları/işaretleri sayesinde de teslim olabilir (12:105, 21:10); ancak yine de kötülüğü/negatifi seçebilir.

Evren(ler)de henüz insan veya cin varlıkları yokken, özgür düşünceli pozitif varlıklar (melekler) vardı. **Tanrı'nın sözünden çıkan/negatif seçimini uygulayan** bazı melekler, yeni bir tür (cin) oluşturdu. Böylece; teslimiyet ile baş kaldırışın, bütüncüllük ile kibrin, sevgi ile korkunun, yapıcılık ile yıkıcılığın, iyi ile kötünün; negatif ile pozitifin mücadelesi başladı...

YÜCE KONSEY'DE "İNSANIN YARATILIŞI" TARTIŞMASI

38:69 "Onlar tartışırken yüce toplulukta/konseyye neler olup bittiği hakkında bir bilgin yoktu. Apaçık bir uyarıcı olduğum için bana vahyediliyor."

İnsanların evrimleşmesiyle oluşan insan; iyiyi kötünden ayırt edebilecek, iyiyi/barışı/pozitifi hâkim kılacak sorumlu bir tür haline geldi.

2:30 Efendim, meleklerle şöyle demişti: "Yeryüzüne bir halife/mirasçı/hakimiyet sahibi atayacağım."

32:9 Sonra onu biçimlendirip ona ruhandan üfledi.

İnsanın yaratılışı, yüce konseyde bütün meleklerin şaşırmasına sebep oldu.

2:30 Efendim, meleklerle şöyle demişti: "Yeryüzüne bir halife/mirasçı/hakimiyet sahibi atayacağım." Melekler de: "Orada bozgunculuk yapacak, kan akıtacak birisini mi atayacaksın? Halbuki biz seni överek yüceltiyor ve mutlak otoriteni onaylıyoruz" dediler. "Bilmediğinizi ben bilirim" dedi.

İblis adlı melek ise, insan türünü küçümseyerek ırkçılık yaptı ve hizmet etmeyi reddetti (Tanrı'nın sözünden çıktı). Böylece meleklikten düştü; cine dönüştü.

38:76-77 (İblis): "Ben ondan daha üstünüm. Beni ateşten yarattın, onu ise balçıktan yarattın" dedi. (Tanrı): "Çık oradan, sen kovuldun" dedi.

18:50 Meleklerle, "Adem'e secde edin!" dediğimiz zaman hepsi secde ettiler; **yalnız İblis hariç. Efendinin emrine karşı geldiği için cinlerden oldu.**

İblis; insan türünün de negatifi seçeceğini, hatta seçmesi için onu ayartacağını söyledi ve insanlığa meydan okudu.

38:79 (İblis) dedi ki, "**Efendim, dirilecekleri güne dek beni ertele.**"

38:80-81 (Tanrı), "**Sana süre verilmiştir; Bilinen vaktin gününe kadar**" dedi.

38:82-83 (İblis) dedi ki, "**Büyüklüğüne andolsun, tümünü azdıracam. Ancak onlardan kendilerini sadece sana adayan kulların hariç.**"

İNSANIN DÜŞMANI İLE TEST EDİLİŞİ

Tanrı, insanlığın ilk ve tek yasağını Adem'e bildirdi ve insanlığın kötülüğünü isteyen (İblis) konusunda uyardı.

2:35 ..."**Şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz!**" dedik.

7:19 ..."**Şu ağaçtan yemeyin, yoksa zalimlerden olursunuz.**

20:117 "Adem" dedik, "**Bu senin ve eşinin düşmanıdır. Sakın sizi bahçeden çıkarmasın, yoksa perişan olursun.**"

İblis'in meleklikten düşmesine sebep olan insan, İblis ile test edildi. İblis, Adem'in zihnine bir kuruntu soktu. Adem ve eşi "ebedi yaşam" ve "tükenmez egemenlik" vaadi ile ayartıldı.

20:120 Sapkın, "**Adem, sana ebedilik ağacını ve tükenmez bir egemenliği göstereyim mi?**" diye ona fısıldadı.

7:20 ..."**Efendinizin sizi bu ağaçtan menetmesinin sebebi, ikinizin birer melek veya birer ebedî varlık olmamanız içindir**" dedi.

Adem ve eşi, Tanrı'ya verdikleri sözü unuttular ve ağaçtan yediler.

20:115 Geçmişte Adem'den **söz almıştık; ancak unuttu. Biz onda bir azim ve kararlılık görmedik.**

Meyveyi yedikten sonra, hormonlar tavan yaptı ve cinsel ilişkiye girdiler (Ağacın afrodizyaklı bir meyveye sahip olma ihtimali çok yüksektir). Tanrı'ya verdikleri sözden caydıklarının farkındaydılar ancak; af dilemek yerine, erdemli görünme çabasına (gösterişe) girdiler.

20:121 İki de ondan **yediler** ve bunun üzerine **vücutları kendilerine göründü. Bahçenin yaprakları ile örtünmeye çalıştılar. Adem Efendisine karşı**

geldi ve şaşırdı.

*20:121 ayetinde, Adem ve eşi için bahsedilen **vücutlar ve cennet yapraklarıyla** örtünme; karikatürlerde gördüğümüz gibi cinsel organların cennet yaprağıyla örtünmesi değildir. Adem ve eşi, Tanrı'ya itaatsizlik ederek **kusurlarını (vücutlarını)** fark etmişler ve **gösteriş için iyi işlerle (cennet yapraklarıyla)** hatalarını örtmeye çalışmışlardır. 7:26-27 ayetlerinde geçen "erdemlilik elbisesi" ve "elbiselerinin soyulması" işaretleri de bunun delilidir:

7:26-27 Adem çocukları, **size, bedeninizi örtecek ve süsleyecek elbiseler hazırladık. Erdemlilik elbisesi ise daha hayırlıdır. Bunlar, Tanrı'nın işaretleridir, olur ki öğüt alırsınız. Adem çocukları, sapkın, ana babanızın vücutlarını/kusurlarını kendilerine göstermek için (erdemlilik) elbiselerini soyarak** bahçeden çıkardığı gibi sizi de şaşırtmasın. O ve kabilesi sizin onları görmediğiniz yerden sizi görürler. Biz, sapkınları, onaylamayanların dostları yaptık.

Adem'in eşi hamile kaldı. Doğum zamanı yaklaştığında Tanrı'dan **kusursuz** bir çocuk istediler.

7:189 ...Eşine yaklaşınca, hafif bir yükü yükledi ve onunla gezindi. Yüğü ağırlaşınca her ikisi Efendileri Tanrı'ya: "**Bize kusursuz bir çocuk verirsen şükredenlerden olacağız**" diye yalvardılar.

Tanrı onlara kusursuz bir çocuk verdi. Ancak bu, Adem ve eşinin zararını arttırdı; o çocuğu Tanrı'ya ortak koştular! Yasak ağaca yaklaşmanın bedeli, kendilerine yapabilecekleri en büyük kötülük oldu! Affedilmeyecek tek günah işlendi; Tanrı'ya ortak koşuldu!

7:190 **Onlara kusursuz bir çocuk verince, O'nun kendilerine verdiği bu hediyeye ilgili olarak O'na ortaklar koşmaya başladılar. Tanrı onların ortak koştukları her şeyden çok yücedir.**

39:65 **Sana ve senden öncekilere şöyle vahyedilmiştir: Ortak koşarsan, tüm yaptıkların boşa gider ve kaybedenlerden olursun.**

Yasak ağaçtan yenilmesiyle başlayan olaylar zinciri; Adem ve eşini, Tanrı'ya ortak koşmaya kadar götürdü! Tanrı, Adem ve eşine; sözünden çıkmış olmalarının, onları neye götürdüğünü gösterdikten sonra onlara seslendi.

7:22 ...O ağaçtan ikinizi menetmedim mi ve sapkının ikinize düşman olduğunu söylemedim mi?

Tanrı'yı "hatırlayan" Adem ve eşi, gösteriş için yaptıkları erdemli işleri (cennet yapraklarını) bırakıp, gerçek bir erdemli davranışta bulundular; **hatalarını kabul edip, af dilediler.** Adem de İblis gibi Tanrı'nın sözünden çıkmıştı ancak; Tanrı ona seslendiğinde diretmedi, kibirlenmedi; affedildi ve insanlığın yol göstericisi olarak

seçildi.

7:23 "Efendimiz, **kendimize zulmettik**. Bizi bağışlamaz ve bize acımazsan **kaybedenlerden oluruz**" dediler.

2:37 **Adem, Efendisinden kelimeler aldı. Bunun üzerine onun tövbesini kabul etti**. O, yönelişlere karşılık verendir, Rahim'dir.

20:122 **Sonra Efendisi onu seçip affetti ve ona yol gösterdi**.

İnsan affedildi. Ancak en büyük günahı işlediği için; meleklikten düşen İblis gibi seviyesini yitirdi...

95:4 **Biz insanı en güzel olgunlukta yarattık. Sonra onu aşağıların aşağısı kıldık**.

2:36 ..."**İnin/dışarı çıkın**, kiminiz kiminize düşman olarak bir süreye kadar yeryüzünde yerleşip geçineceksiniz."

*2:36 ayetinde geçen "inin/dışarı çıkın" kelimesi, Türkçede akla ilk gelen "aşağıya inmek/dışarıya çıkmak" anlamında değil; "seviye olarak inmek/değer yitirmek" anlamında kullanılır. Hatta İblis'in itaatsizliğine karşılık da "in/dışarı çık" denilmiştir (7:13).

İnsan türü seviyesini yitirdi. Ancak bir şansa sahip. Bu şans, Adem'in Tanrı'nın sözünden çıkmasına sebep olan; **ebedi yaşama sahip olmaktır**.

YAŞAM VE ÖLÜM

Tanrı, yaşam bahşettiği her şeye yasalarını bildirmiş ve onları seçim konusunda özgür bırakmıştır. Yaşam; yaşam bahşedilenlerin, ebedi yaşamı hak ettiklerini/hak etmediklerini gösterdiği sahnedir...

67:2 **Hanginizin daha güzel işler yapacağını sınamak için ölümü ve yaşamı yaratandır. O, Üstündür, Bağışlayandır**.

Evren(ler)in çöküşünden sonra, son yaratılışa; yaşamımızda ekmiş olduklarımızı biçmeye gideceğiz. Hangi frekanstayız, oraya ait olacağız. Ya ebediyen yaşayacak ya da ebediyen yok olacağız...

45:22 **Tanrı gökleri ve yeri belli bir amaç için yarattı ki her can, kazandığının karşılığını haksızlığa uğramadan görsün**.

67:2 **Hanginizin daha güzel işler yapacağını sınamak için ölümü ve yaşamı yaratandır. O, Üstündür, Bağışlayandır**.

21:35 *Her can ölümü tadacaktır. Sizi bir test olarak iyi ve kötü olaylarla sınarsınız ve dönüşünüz bizedir.*

21:104 *O gün göğü dosyaları dürer gibi katlar ve yaratılışın ilk durumunu nasıl başlatmışsak ona çeviririz. Üzerimize söz; biz mutlaka gerçekleştiririz.*

29:20 *...Sonra, yine Tanrı son yaratılışı başlatacaktır....*

40:39 *...Sonraki yurt ebedi bir duraktır.*

17:13-14 *Her insanın kaderini kendi kişisel seçimine bağlamışsındır. Diriliş gününde, kendisi için bir kayıt çıkarıp yayımlarız. Kaydını oku. Bugün hesap görücü olarak sen kendine yetersin.*

10:52 *Sonra zulmedenlere: "Ebedî azabı tadın" denir, "Kazandığınızdan başka bir karşılık mı bekliyordunuz?"*

32:13 *...cinlerin ve insanların bir kısmıyla cehennemi topluca dolduracağıma dair sözüm gerçekleşmiştir.*

2:82 *Gerçeği onaylayıp erdemli bir hayat sürenler ise bahçe halkıdır; onlar da orada sürekli kalırlar.*